

Komentáre Epoch Times ku čínskej komunistickej strane – časť 6

Čínska komunistická strana zničila tradičnú kultúru

Toto je šiesty z Deviatich komentárov ku ČKS.

Predslov

morálku, zamedzuje tomu, aby sa zlo iný vôbec diali. Morálne hodnoty spoločnosti sú často stelesnené v jej kultúre.

V čínskej histórii dosiahla tradičná kultúra svoj vrchol počas prosperujúcej dynastie Tang, čo je v súlade s mocou čínskeho národa. Veda sa tiež široko rozvinula a mala dobrý chýr medzi všetkými národmi. Žiaci z Európy, Stredného Východu a Japonska prichádzali študovať do Chang-anu, hlavného mesta dynastie Tang. Krajiny susediace s ňou brali Čínu ako svoj suverénny štát. Mnoho krajín prišlo vzdať hold Číne a tá ich štedro prijala.

Po dynastii Qin (221-207 pr. n. l.) bola Čína často okupovaná minoritnými skupinami. To sa stalo najmä počas dynastii Sui (581-618 n.l.), Tang (618-907 n.l.), Yuan (1271-1361 n.l.) a Qing (1644-1911 n. l.) a niekedy aj počas iných období. Tieto etnické skupiny ako celok však boli takmer prispôbené čínskym obyčajom. Ako povedal Konfucius, „Ak teda ľudia z iného kraja nie sú (s nami) v súlade, obráťte ich pomocou kultivácie (našej) kultúry a cnosti.“ [6]

Odvtedy ako v roku 1949 získala ČKS moc, použila národné zdroje na zničenie bohatej čínskej tradickej kultúry. Tento zlý zámer nepochádzal z posadnutosti ČKS industrializáciou ani z jednoduchého klápania sa západnej civilizácii. Pochádzal z ideologickej opozície voči tradickej čínskej kultúre, ktorá je vlastná ČKS. Deštrukcia čínskej kultúry ČKS bola plánovaná, dobre organizovaná a systematická, umožnená štátom podporovaným použitím násillia. Od svojho založenia ČKS nikdy neprestala „revolucionarizovať“ čínsku kultúru v pokuse úplne zničiť jej ducha.

Čo je ešte opovrhnutiahodnejšie, ČKS vedome zneužila a tajne modifikovala tradičnú kultúru počas svojej vlády. ČKS uprednostovala skazenosť pred cnosťou, pričom šírila mocenské boje, zrady a diktátorstvo – všetko toto existovalo v čínskej histórii v tom zmysle, že sa ľudia vzdialili od tradičných hodnôt. ČKS si vytvorila svoj vlastný systém morálnych hodnôt, uvažovania a prejavov a vytvárala falošný dojem, že táto „kultúra strany“ je v skutočnosti pokračovaním tradickej čínskej kultúry. ČKS dokonca využila averziu, ktorú niektorí ľudia mali voči „kultúre strany“, aby podnecovala verejné nálady voči tradickej kultúre, čím sa ešte viac vzdala pravej čínskej tradícii.

Deštrukcia tradickej kultúry ČKS priniesla číne katastrofálne následky. Nielenže ľudia stratili svoje morálne zábrany, ale uväznili sa ešte viac v zlých doktrínach ČKS.

I. Prečo chceme ČKS zničiť čínsku kultúru?

Dlhá tradícia čínskej kultúry je založená na viere a cnosti

Autentická kultúra čínskeho národa sa začala približne pred 5.000 rokmi legendárnym cisárom Chuangom, ktorý sa považuje za najstaršieho predchodcu čínskych udu. V skutočnosti sa cisárovi Chuangovi prisudzuje aj založenie Taoizmu, ktorý sa tiež nazýva škola myslenia majstra Huang-Lao (Lao Zi). Hlboký vplyv Taoizmu na Konfucianizmus možno vidieť v jednom z Konfuciových výrokov: „Usilujte sa o Tao, usmerujte sa cnosťou, nasledujte dobrotu a ponorte sa do umenia.“ „Ak človek po uje ráno Tao, večer môže umrieť a nebude to utova.“ [6] Jedno z najdôležitejších klasických čínskych diel, Kniha premien (I-ching) je záznamom neba a zeme, jinu a jangu, kozmických zmien, sociálneho pokroku a úpadku a zákonov ľudského života. Veštecká sila knihy aleko prevyšuje to, čo si súčasná veda dokáže predstaviť. Okrem Taoizmu a Konfucianizmu mala čínska kultúra aj iné intelektuálov jemný ale hlboký vplyv Budhizmus, najmä Zen budhizmus.

Konfucianizmus vysvetľoval „spoločnosť“ ako súčasť tradičnej čínskej kultúry. Zdôrazňoval etiku založenú na rodine, v ktorej synovská úcta hrala mimoriadne dôležitú úlohu. Číňania verili, že všetka dobrota začína synovskou úctou. Konfucius obhajoval „dobrotu, spravodlivosť, spravosť, múdrosť a pravdivosť“, ale hovoril tiež, „Nie sú synovská úcta a bratská láska koreňom dobroty?“

Etika založená na rodine môže byť prirodzene zovšeobecnená, aby viedla morálku v spoločnosti. Synovská úcta môže byť rozšírená na oddanosť múdremu kráľovi. „Je zriedkavé, aby človek so synovskou oddanosťou a bratskou láskou mal sklony urážať tých nad ním.“ [6] Bratskú lásku možno alej rozšíriť na vernosť priateľom. Konfucius veril, že v rodine by otec mal byť láskavý, syn úctivý, starší brat priateľský a mladší brat rešpektujúci. Tu možno otcovskú dobrotu rozšíriť na dobrotu cisára voči jeho poddaným. Podľa *Veľkého učenia*, pokiaľ sa zachovávajú tradície rodiny, možno prirodzene udržiavať sociálnu morálku a kultivácia seba samého môže viesť k prospechu rodiny a národa a v konečnom dôsledku k pokoju pod nebesami.

Budhizmus a Taoizmus naproti tomu ponúkajú čínsku kultúru „mimo spoločnosti“, vedúcu ľudí k ich duchovnému zlepšovaniu. Vplyv Budhizmu a Taoizmu možno nájsť vo všetkých aspektoch bežných ľudských životov. Praktiky, ktoré sú hlboko zakorenené v Taoizme zahŕňajú čínsku medicínu, chi-kung, geomantiu (Feng-šuej) a veštenie. Tieto praktiky, ako aj budhistické koncepcie nebeského kráľovstva a pekla, karmickou odmenou za dobro a potrestaním zla, spolu s Konfuciovou etikou, vytvorili jadro tradičnej čínskej kultúry.

Viera v Konfucianizmus, Budhizmus a Taoizmus ponúkala číňanom stabilný morálny systém, nemenný „pokým zostane nebo.“ [7] Tento etický systém ponúkal základ udržateľnosti, pokoja a harmónie v spoločnosti.

Morálka patrí k duchovnej ríši, preto je často abstraktná. Dôležitou úlohou kultúry je vyjadriť takýto abstraktný morálny systém v jazyku, ktorý je všeobecne pochopiteľný.

Vezmime si napríklad štyri veľké romány v čínskej kultúre. *Cesta na západ* je samotná mystickou povestou. *Sen červeného zámku* začína rozhovorom medzi živým kameňom a Taoistickou *Ctenou Prázdnotou* na *Útese bez Základu* pri *Hore Veľkého Odpadu* v krajine duchovna – rozhovor poskytuje kúskú ľudskú drámu, ktorá prebieha v románe. *Hrdinovia Vodných Krajov* sa začína príbehom Chong Tchj-weja, ktorý omylom prišiel do krajiny zla, legendou, ktorá vysvetľuje pôvod 108 hrdinov. *Tri kráľovstvá* začína iným nebeským varovaním pred nešťastím, sledujúcim neodvratnú Božiu vôľu: „Záležitosti na zemi bežia ako nekonečná rieka; osud, predpovedaný nebom, siaha do nekonečna a všetko je ním určené.“ Iné známe príbehy, ako *Román o východnom ZHou* a *Úplný príbeh Yue Feia*, všetky začínajú podobnými legendárnymi rozprávkami.

Títo románopisci nepoužívajú mýty náhodou, ale ako odraz základnej filozofie čínskych intelektuálov voči prírode a ľudom – rozjímanie nad nebeským pôvodom ľudského života.

Tieto novely mali taký hlboký vplyv na čínsku myseľ, že postavy v nich sa používali na pomenovanie určitých morálnych hodnôt. Keď hovoríme napríklad o koncepte „spravodlivosti“, ľudia budú myslieť na Guan Yu (160-219 n. l.) z *Troch Kráľovstiev* – ako jeho zmysel pre čestnosť prekročil oblaky a dosiahol nebesá; ako mu jeho neochvejnosť vernosť jeho nadriadenému Liu Beiovi získala rešpekt aj medzi jeho nepriateľmi; ako jeho múdrosť v bitke zvíťazila dokonca aj v najhroznejších situáciách a dokonca aj pri jeho porážke pri bitke neďaleko mesta Mai; a najmä jeho rozhovor ako božstva s jeho synom. Keď hovoríme o vernosti, ľudia budú prirodzene myslieť na Yue Feia (1103-1141 n. l.), vojenského veliteľa a v dynastii Song, ktorý úmyselne postavil

integritu krajiny nad svoj život. Zhuge Liang (181-234 n.l.), úradník štátu Shu počas obdobia Troch kráľovstiev, zosoboval úplnú oddanosť vlastnej krajine.

ínske tradičné chválospevy na vernosť a spravodlivosť boli detailne prepracované v týchto pozoruhodných príbehoch z pier spisovateľa. Abstraktné morálne hodnoty sa stali konkrétnymi a vyjadrovali kultúru.

Taoizmus zdôrazuje pravdivosť, Budhizmus zdôrazuje súcit a Konfucianizmus si váži dobrotu a spravodlivosť. „Hoci sa formy odlišujú, ich cieľ je rovnaký... Všetky povzbudzujú ľudí k tomu, aby sa vrátili k добрote.“ [8]

ínska tradičná kultúra naučila ľudí dôležitým konceptom a princípom, ako je nebo, Tao, Boh, Budha, osud, predurčenosť, dobrota, spravodlivosť, estnosť, múdrosť, vernosť, šetrnosť, pocit hanby, vernosť, synovská úcta, cudnosť a tak ďalej. Mnoho ľudí anov je negramotných, avšak poznajú tradičné hry a opery, pomocou ktorých sa dozvedeli o tradičných morálnych hodnotách. Tieto kultúrne formy boli mimoriadne dôležité pri odovzdávaníínskej tradície.

Preto zničenie tradičných ínskych hodnôt KS je priamym útokom na ínsku morálku a podkopáva základy pre pokoj a harmóniu v spoločnosti.

Zlá komunistická teória sa stavia proti tradičnej kultúre

„Filozofia“ komunistickej strany je opakom pôvodnej ínskej tradičnej kultúry. Tradičná kultúra uznáva nebeské princípy, ako raz povedal Konfucius, „Život a smrť sú predurčené a bohatstvo a postavenie je určené nebom.“ [6] Budhizmus aj Taoizmus veria v božskosť, cyklus reinkarnácii života a smrti a karmickú následnosť dobra a zla. Komunistická strana, naopak, neverí len v ateizmus. Namiesto toho sa ešte divoko vzpiera voči Tao a uráža nebeské princípy. Konfucius si váži rodinu, ale *Komunistický Manifest* jasne šíri zrušenie rodiny. Tradičná kultúra rozlišuje ínske od cudzieho, ale *Komunistický Manifest* sa zasadzuje za zrušenie národností. Kultúra Konfucianizmu zdôrazuje dobrotu voči ostatným, ale komunistická strana vyzýva k triednemu boju. Konfucionalisti zdôrazujú vernosť, šľachtu a lásku k národu, avšak *Komunistický manifest* hovorí o odstránení národností.

Aby si získala a udržala si moc v Číne, komunistická strana musela najprv zasadiť svoje nemorálne myšlienky do ínskej pôdy. Mao Zedong (Mao Ce-tung) vyhlásil, „Ak chceme zvrhnúť moc, musíme najprv spraviť propagandu a pracovať v oblasti ideológie.“ [9] KS si uvedomila, že drsná komunistická teória, ktorá je udržiavaná zbraňami, je ideologickým odpadom Západu a nemôže sa postaviť ínskej histórii starej 5.000 rokov. KS teda musela úplne zničiť tradičnú kultúru, aby mohli na politickom javisku v Číne nastúpiť Marxizmus a Leninizmus.

Tradičná kultúra je prekážkou v diktátorstve ČKS

Mao Zedong raz výstižne povedal, že nenasleduje ani Tao ani nebo. [10] Tradičná ínska kultúra bola bez pochyb pre KS veľkou prekážkou pre vzdorovanie voči Tao a zápas s nebom.

Vernosť v tradičnej ínskej kultúre neznamenaá slepú oddanosť. Voči ňom je cisár „nebeským synom“ – a nebo je nad ňím. Cisár nemôže mať vo všetkom pravdu. Preto bolo potrebné pre tých, ktorí majú voči nemu námietky, aby hocikedy poukázali na jeho nedostatky. V ínskych kronikách historici tiež zaznamenávali všetky slová a

svojich múdrych kráľov a správanie sa cisára bolo posudzované Konfuciovou klasikou. Ak bol cisár nemorálny – neosvietený k Tao, ľudia mohli povstať, aby ho zvrhli, ako napríklad útok Chengtanga v r. 1056, alebo odstránenie Zhou kráľom Wu. [11] Tieto povstania, posudzované z hľadiska tradičnej kultúry, sa nepovažovali za porušenie vernosti voči Tao; namiesto toho ich videli ako nastolenie Tao v záujme neba. Vezmime si príklad známeho vojenského vodcu Wen Tianxianga (1236-1283 n. l.) Pri boji na ochranu integrity Južnej dynastie Song voči mongolským oddielom Wen nikdy neváhal, dokonca aj keď sa ho bývalý cisár dynastie Song pokúsil presvedčiť, aby sa vzdal, keď ho vzali do väzby. Konfucius verí, ako povedal Mencius, že „ľudia majú najvyššiu dôležitosť; národ prichádza ako druhý; ako posledný je panovník.“ [12]

KS nemohla v žiadnom prípade akceptovať tieto tradičné hodnoty. KS chcela kanonizovať svojich vlastných vodcov a šíriť kult osobnosti, takže nemohla dovoliť takým dlho udržiavaným konceptom ako neba, Tao a Boh, aby ju riadili zhora. KS si bola plne vedomá toho, že to, čo robí, je zlo iným proti nebu a voči Tao, ak by to bolo merané štandardami tradičnej kultúry. Pokiaľ existovala tradičná kultúra, ľudia by nechválili KS ako „veľkú, slávnu a správnu“ a žiaci by pokračovali v tradícii riskovania životov za udržanie spravodlivosti, kritizovanie zlých inovácií režimu a položenie ľudí nad vládcov. Preto by sa ľudia nestali bábkami KS a KS by nemohla zjednotiť myšlienky mas.

Rešpektovanie neba, zeme a prírody tradičnou kultúrou sa stalo prekážkou pre „boj s prírodou“

KS v jej snahe o „zmenu neba a zeme“. Tradičná kultúra si váži ľudské životy, čo sa považuje za vážnu záležitosť pre spojenie s nebom. Také vnímanie sa stalo prekážkou v masovej genocíde KS a jej vláde teroru. Morálne štandardy tradičnej kultúry „nebeského Tao“ by zasahovali do manipulácie morálnych princípov KS. Z týchto dôvodov KS spravila tradičnú kultúru nepriateľom svojej vlády.

Tradičná kultúra popiera legitimitu vlády ČKS

Tradičnáínska kultúra verí v Boha a v božie poverenie. Prijatie božieho poverenia znamená, že vládcovia musia byť múdri, nasledovať Tao a byť v harmónii s osudom. Prijatie viery v Boha znamená prijatie toho, že zdroj

Týka sa to všetkých aspektov života ľudí, vrátane ich inosti, myšlienok a životného štýlu. KS sú asne považuje nepodstatné a povrchové prejavy kultúry za „podstatu“, zachováva ich a navonok nastavuje tvár tejto „podstaty“. Strana udržuje zdanie tradícií, pri om nahrádza ich význam. Potom podvádza ľudí medzinárodného spoločstva pod rúškom „pokračovania vo vývoji“ínskej tradi nej kultúry.

Súčasn é odstraňovanie troch náboženstiev

Vzh adom na fakt, že tradi ná kultúra je zakorenená v Konfucianizme, Budhizme a Taoizme, prvým krokom pre KS bolo zni enie tradi nej kultúry, aby odstránila prejav týchto božských princípov v ľudskom svete, čo znamená, že odstra ňuje tri náboženstvá, ktoré im zodpovedajú.

Všetky hlavn é náboženstvá, Konfucianizmus, Budhizmus a Taoizmus zažili ni enie v rôznych historických obdobiach. Napríklad Budhizmus zažil v minulosti štyri hlavn é prenasledovania, ktoré sú známe ako San Wu Yi Zong (Prenasledovanie nasledovníkov Budhizmu štyrmi ínskymi cisármi). Cisár Taiwu [14] zo severnej dynastie Wei (386-534 n.l.) a cisár Wuzong [15] dynastie Tang (618-907 n.l.) sa obaja pokúšali vykoreni Budhizmus, aby Taoizmus získal prevahu; cisár Wu [16] zo severnej dynastie Zhou (557-581 n.l.) sa pokúsil vykoreni Budhizmus a Taoizmus, ale uctieval Konfucianizmus; cisár Shizong [17] z neskoršej dynastie Zhou (951-960 n. l.) sa pokúsil vykoreni Budhizmus, len aby použil sochy Budhov na razenie mincí a nedotkol sa Taoizmu alebo Konfucianizmu.

KS je jediným režimom v histórii, ktorý ni í všetky tri náboženstvá naraz.

oskoro potom, ako sa KS chopila vlády, začala ni í chrámy, páli písma a núti Budhistických mníchov a mníšky, aby sa vrátili k svetskému životu. Nebola o ni jemnejšia pri ni ení iných náboženských miest. Koncom 60-tych rokov v íne sotva zostali nejaké náboženské miesta. Ve ká kultúrna revolúcia priniesla ešte v ä šiu náboženskú a kultúrnu katastrofu pri kampani „zahadzovania štyroch starých vecí“ [18] – t.j. starých myšlienok, starej kultúry, starých oby ajov a starých zvyklostí.

Napríklad, prvý budhistický chrám v íne bol chrám Bieleho ko a (chrám Bai Ma) [19] postavený v ranej dynastii Han pri meste Luoyang. Bol uznávaný ako „kolíska Budhizmu v íne“ a „Zakladateľ ov dom“. Po as „zahadzovania štyroch starých vecí“ samozrejme chrám Bieleho ko a nemohol uniknú drancovaniu.

„Ne aleko výrobnej brigády úderníkov bol chrám Bieleho ko a. Tajomník výboru strany viedol sedliakov, aby plienili chrám v mene „revolúcie“. Viac ako 1.000-ro né hlinené sochy Osemnástich Arhatov, ktoré boli postavené v dynastii Liao boli zni ené; písmo Beiye [20], ktoré priniesol významný indický mních do íny pred 2.000 rokmi bolo spálené. Vzácný poklad, Jantárový kô , bol rozbitý na kusy. O nieko ko rokov neskôr krá Kambodže v exile Norodom Sihanouk špeciálne požiadal o vzdanie úcty v chráme Bieleho ko a. Zhou Enlay, vtedajší ínsky premiér, v rýchlosti nariadil prepravu Luoyang-u z písma Beiye, uloženého v cisárskom paláci v Pekingu a sochy Osemnástich Arhatov postavených v dynastii Qing z chrámu Azúrových oblakov (chrám Biyun), ktorý sa nachádza v parku Xiangshan [21] v Pekingu. Týmto falošným nahradením bol „vyriešený“ diplomatický konflikt.“ [22]

Kultúrna revolúcia začala v máji 1966. Táto revolúcia bola v skutočnosti „revolucionizovaním“ čínskej kultúry deštruktívnym spôsobom. Od augustu 1966 zúrivý oheň „zahadzovania štyroch starých vecí“ zachvátil celú čínu. Budhistické chrámy, Taoistické chrámy, sochy Budhov, historické miesta, kaligrafie, obrazy a starožitnosti boli považované za predmety „feudalizmu, kapitalizmu a revizionizmu“ a stali sa hlavnými cieľmi pre nielen červenými gardami. [23] Vezmime si napríklad sochy Budhov; existuje približne 1.000 farebne glazovaných sôch Budhov v reliéfe na vrchole Vrchu Dlhovekosti v Letnom paláci [24] v Pekingu. Po „zahadzovaní štyroch starých vecí“ boli všetky poškodené. Žiadna z nich už nemá všetkých päť zmyslových orgánov.

Hlavné mesto bolo takéto a podobne na tom bol aj zvyšok krajiny. Dokonca ani vzdialené krajinné sídla neunikli.

„V oblasti Dai, provincia Shanxi, sa nachádza chrám Tiantai. Bol postavený v období Taiyan počas Severnej Wei dynastie pred 1.600 rokmi a boli v ňom vzácne sochy a fresky. Hoci sa nachádzal na úbočí dosť vzdialenom od sídla provincie, ľudia, ktorí sa zúčastnili na „zahadzovaní štyroch starých vecí“ nedbali na prekážky a úplne odtiaľ odstránili všetky sochy a fresky. Chrám Louguan, [25] kde Lao-c’ raz využíval a kde zanechal svoj známy Tao-Te-ting [5] pred 2.500 rokmi sa nachádza v oblasti Zhouzhi, provincia Shaanxi. V okolí 10 li [26] od pódia, kde využíval Lao-c’ sa nachádza vyše 50 historických miest, vrátane chrámu Úcty mudrcovi (Zongsheng Gong), ktorý postavil Tang Gaozu Li Yuan [27], aby preukázal úctu Lao-c’ pred viac ako 1.300 rokmi. Chrám Louguan a iné historické miesta boli zničené a všetci Taoistickí kazi boli prinútení odísť. Podľa Taoistického kánonu, akonáhle sa lovek stane Taoistickým kazom, nemôže si už nikdy holiť bradu alebo strihať vlasy. Taoistickí kazi boli prinútení, aby si dali ostrihať vlasy, vyzliekli taoistické rúcho a stali sa členmi ľudových komún. [28] Niektorí si vzali za ženy dcéry miestnych roľníkov a stali sa ich za manželky. Na posvätných taoistických miestach na hore Laoshan v provincii Shandong, boli zničené chrám Najvyššieho pokoja, chrám Najvyššej jasnosti, chrám Najprednejšej jasnosti, chrám Doumu, ženský kláštor Huayan, chrám Ningzhen, chrám Guan Yu, božské sošky, posvätné nádoby, zvitky budhistických sútier, kultúrne relikvie a pamätné tabule v chrámoch. Chrám literatúry provincie Jilin je jeden zo štyroch známych Konfuciových chrámov v číne. Počas „zahadzovania štyroch starých vecí“ bol vážne poškodený.“ [22]

Osobitný spôsob na zničenie náboženstva

Lenin raz povedal, „Najjednoduchší spôsob na zničenie sa pevnosti je zvnútra.“ Ako skupina vnukov Marxizmu-Leninizmu, KS tomuto prirodzene v tichosti rozumela.

V „Maháparinirvána sútre Máhajáne“ [29] Budha Šákjamúni predpovedal, že po jeho nirváne sa démoni reinkarnujú ako mnísi, mníšky a laický budhisti, aby rozvracali jeho Dharmu. Samozrejme, nemôžeme overiť to, o čom presne hovoril Budha Šákjamúni; avšak KS naozaj začala rozvracať Budhizmus vytvorením „spojených síl“ s niektorými Budhistami. Dokonca poslali nejakých tajných členov komunistickej strany, aby priamo prenikli do náboženstva a rozvrátili ho zvnútra. Na stretnutí počas Kultúrnej revolúcie sa niekto pýtal Zhao Puchu, vtedajšieho zástupcu prezidenta čínskej budhistickej asociácie, „Ste členom komunistickej strany, prečo veríte v Budhizmus?“

Budha Šákjamúni dosiahol spravodlivé osvietenie pomocou „prikázania, koncentrácie, múdrosti“. Takže pred svojou nirvánou vyuoval svojich učeníkov, aby „Udržovali a zachovávali prikázania. Neopustite ich, ani ich neporušujte.“ Varoval tiež, „ učia, ktorí porušujú prikázania sa hnusia nebu, drakom, duchom a božstvám. Ich zlá povest sa šíri široko- ďaleko... Ke ich životy skončia, budú v pekle trpieť za svoju karmu a postihne ich neúprosný zánik. Nikdy sa nedostanú von, budú nestále matelá hladných duchov a zvierat. Budú v tomto kruhu trpieť nekonečne a niet pre nich úniku.“ [30]

Politickí budhistickí mnísi nepoúvali tieto Budhove varovania. V júni 1952 KS poslala zástupcov, aby sa zúčastnili inauguračného zasadania čínskej budhistickej asociácie. Na zasadnutí mnoho Budhistov v asociácii navrhlo opustiť Budhistické prikázania. Vyhlasovali, že táto káza spôsobila smrť mnohých mladých mužov a žien. Niektorí učia dokonca zastávali takzvanú „slobodu náboženstva – mnísi a mníšky by sa mali ženiť a vydávať, mala by byť sloboda toho, o pijať a jesť mäso, nikto by nemal zasahovať.“ V tom čase bol majster Xuyun na zasadnutí a videl, že Budhizmus čelí vážnej hrozbe zániku. Vystúpil, aby odporoval návrhom a apeloval za zachovanie Budhistických prikázaní a šatu. Je to presne ten Majster Xuyun, ktorý bol označený za „kontrarevolucionára“, zadržávaný v opátskej izbe a bola mu odmietnutá potrava a pitie. Nebolo mu dovolené vyjsť z izby ani na toaletu. Tiež mu prikázali, aby odovzdal svoje zlato, striebro a zbrane. Keď Xuyun odpovedal, že žiadne nemá, kruto ho zbili. Jeho lebka bola zlomená a krvácala, jeho rebrá boli zlomené. V tom čase mal Xuyun už 112 rokov. Vojenská polícia ho zhodila z postele na zem. Keď na ďalší deň prišli a videli, že Xuyun neumrel, znova ho kruto zbili.

čínska budhistická asociácia, ktorá bola založená v roku 1952 a čínska taoistická asociácia, ktorá bola založená v roku 1957, obe jasne deklarovali vo svojom vyhlásení o založení, že budú „pod vedením údovej vlády“. V skutočnosti boli pod vedením ateistickej KS. Obe asociácie naznačili, že sa budú aktívne zúčastňovať na výrobe a budovaní a realizovať politiku vlády. Boli úplne premenené na svetské organizácie. Avšak tí Budhisti a Taoisti, ktorí boli oddaní prikázaniam boli označení za kontrarevolucionárov alebo za členov poverených siekt a tajných spoločností. Pod revolučným sloganom „ istenia Budhistov a Taoistov“ boli uväznení, prinútení reformovať sa pomocou ťažkej práce alebo dokonca popravení. Dokonca náboženstvá, ktoré sa rozšírili zo Západu, ako Kresťanstvo a Katolicizmus neboli ušetrené. „Na základe štatistiky uvedenej v knihe *Ako Čínska komunistická strana prenasleduje kresťanov*, ktorá bola publikovaná v roku 1958, len dokumenty, ktoré boli zverejnené odhalili, že spomedzi duchovných, ktorí boli označení za „statkárov“ alebo „miestnych bitkárov“ bolo neúveriteľných 8.840 zabitých a 39.200 bolo poslaných do pracovných táborov; medzi duchovnými, ktorí boli obvinení ako „kontrarevolucionári“ bolo 2.450 zabitých a 24.800 bolo poslaných do pracovných táborov.“ [31]

Náboženstvá sú bezpochýb pre učia cestou, ako sa odpútať od svetského života a kultivovať sa. Zdôrazujú „druhý breh“ (breh dokonalého osvietenia) a „nebo“. Šákjamúni bol Indickým princom. Aby našiel muhti [32], stav v ktorom lovek môže získať pokoj mysle, vyššiu múdrosť, úplné osvietenie a Nirvánu, [33] vzdal sa svojho trónu a šiel do zalesnených hôr, aby sa usilovne kultivoval. Predtým, ako sa Ježiš stal osvieteným, diabol ho preniesol na vrch hory a ukázal mu všetky kráľovstvá na svete v ich nádhere. Diabol povedal, „Ak sa mi pokloníš a budeš ma uctievať, dám ti všetky tieto veci.“ Ježiša to nezlákalo. Avšak politickí mnísi a pastori, ktorí sformovali spoločný front s KS, vytvorili radu podvodov a lží, ako napríklad „Budhizmus údského sveta“, „náboženstvo je pravda, takisto ako socializmus“ a „nie je žiaden protiklad medzi týmto brehom a druhým brehom“. Vyzývajú Budhistov a Taoistov, aby vyhľadávali š astie, slávu, nádheru, bohatstvo a pozíciu v tomto živote a aby zmenili náboženské doktríny a ich význam.

Budhizmus zakazuje zabíjanie. KS zabíjala ľudí ako muchy po as „potlačenie kontrarevolucionárov“ [34]. Politickí mnísi si potom vymysleli ospravedlnenie, že „zabitie kontrarevolucionárov je ešte väčším súcitom“. Po as vojny na odpor voči agresii USA a pomoci Kórei [35] boli mnísi posielaní priamo do prvých línií, aby zabíjali. Vezmime si Kres anstvo ako druhý príklad. V roku 1950 Wu Yaozong vytvoril cirkev „Troch ja“, ktorá nasledovala princípy seba-vlády, seba-podpory a seba-šírenia. Vyhlásil, že sa odtrhne od imperializmu a aktívne sa pripojuje k vojne na odpor voči agresii USA a pomoci Kórei. Jeho dobrý priateľ bol viac ako 20 rokov uväznený za to, že sa nechcel pripojiť k „Trom ja“. Jeho priateľ trpel všemožným mučením a ponižovaním. Keď sa spýtal Wu Yaozonga, „Ako vidíš zázraky, ktoré vykonal Ježiš?“ Wu odpovedal, „Všetky som odhodil.“ Neuznanie zázrakov, ktoré vykonal Ježiš je rovnaké ako neuznanie Ježišovho neba. Ako možno ľuďom rátať za kresťana, ak ani neuznáva nebo, do ktorého vystúpil Ježiš? Avšak zakladateľ cirkvi „Troch ja“ Wu Yaozong sa stal členom stáleho výboru politickej rady. Keď vstúpil do výboru, musel úplne zabudnúť na Ježišove slová „Budeš milovať svojho pána, svojho Boha celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou myslou. Toto je prvé a najvyššie prikázanie.“ (Matúš, 22:21)

Čínska komunistická strana skonfiškovala majetok chrámu, prinútila mníchov a mnišky študovať Marxizmus-Leninizmus, aby im vymyla mozgy a dokonca ich prinútila pracovať. Napríklad v provincii Zhejiang, mesto Ningbo, je budhistická dielnica. Raz tu bolo prinútených pracovať viac ako 25.000 mníchov a mnišok. Čo je najabsurdnejšie je, že KS povzbudzovala mníchov a mnišky k tomu, aby sa ženili a vydávali, aby rozložila Budhizmus. Ďalším príkladom je, že tesne pred pochodom na Medzinárodný deň žien 8. marca 1951 Ženská federácia mesta Changsha, provincia Hunan, prinútila všetky mnišky v provincii, aby sa rozhodli vydať sa v priebehu niekoľkých dní. Navyše, mladí a silní mnísi boli prinútení, aby sa pripojili k armáde a boli poslaní na bojisko, aby slúžili ako nabití kanónov!“ [31]

Náboženské skupiny v Číne sa rozpadli po as brutálneho útlaku vyvíjaného KS. Skutočná elita Budhizmu a Taoizmu bola potlačená. Medzi tými zostávajúcimi sa mnohí vrátili k svetskému životu a mnohí ďalší boli tajní členovia Komunistickej strany, ktorí si obliekali rúcho, Taoistický šat alebo pastorský dlhý talár, aby narušili Budhistické prikázania, Taoistický kánon a Svätú bibliu a aby vyhlásili ospravedlnenie pre vývin KS v týchto doktrínach.

Deštrukcia kultúrnych pozostatkov

Niekoľko kultúrnych pozostatkov je dôležitou časťou v čínskej tradícii kultúry, ktorú vykonávala KS. Pri „zahadzovaní štyroch starých vecí“ bolo veľa starých kníh, kaligrafií a obrazov, z ktorých existoval len jeden exemplár a ktoré zozbierali intelektuáli, jednoducho spálených alebo rozdrvených do papierového odpadu. Zhang Bojun mal rodinnú zbierku viac ako 10.000 kníh. Vodcovia červenej gardy ich použili na oheň, aby sa zohriali. To, čo zostalo, bolo poslané do papierní a rozdrvené na papierový odpad. Odborník kaligrafie a rámovania obrazov Hong Qiusheng je známy ako „záhradný doktor“ pre dávnu kaligrafiu a obrazy. Zarámoval veľa mnoho majstrovských diel svetového formátu, ako obraz scenérie Huizonga, cisára dynastie Song, [36], Su Dongpuo-v obraz bambusa [37] a obrazy Wen Zhengminga [38] a Tang Bohu [39]. Po niekoľkých desiatok rokoch vytvorila väčšina zo stoviek dávnych kaligrafií a obrazov, ktoré zachránil, prvotriednu národnú zbierku. Kaligrafie a obrazy, ktoré sa v čínskych mestách zozbierali boli označené ako „štyri staré veci“ a boli vrhnuté do ohňa. Keď to pán Hong videl, povedal v slzách „Viac ako 50 kilogramov kaligrafie a obrazov; trvalo veľa času, kým ich spálili!“ [22]

„Kým svetské záležitosti prichádzajú a odchádzajú,

Dávne, moderné, tam a späť,

Rieky a hory sú vo svojej sláve nemenné

A z tejto cesty ky ich stále vidie“

Ak by si dnešní ľudia v Číne stále pamätali nie o z histórie, pravdepodobne by sa cítili inak, keby recitovali báseň Meng Haorana. [40] Známa hora a rieka ne historické miesta boli zničené a stratili sa v búrke „Zahadzovania štyroch starých vecí“. Nielenže bol zničený Orchideový pavilón, v ktorom Wang Xizhi [41] napísal známy „Predhovor ku zbierke básní zveršovaných v Orchideovom pavilóne“, ale aj Wang Xizhi-ov hrob bol zničený. Wu Chenen-ova rezidencia v provincii Jiangsu bola zničená, Wu Jingzi-ova [44] bývalá rezidencia v provincii Anhui bola zdemolovaná, kamenná tabuľa, ktorá niesla básnárku ručne napísaný Su Dongpom „Pavilón starého opitého muža“ bola rozbitá „mladými revolucionármi“ [45] a znaky na tabuli boli zoškrabané. Základ čínskej kultúry bol dedený a zhromažďovaný po niekoľko tisíc rokov. Akonáhle je zničený, nedá sa obnoviť. Avšak KS ho agresívne ničila v mene „revolúcie“. Keď sme vzdychali nad Starým letným palácom, známy ako „palác palácov“, ktorý vypálili spojené sily Veľkej Británie a Francúzska, keď sme vzdychali nad monumentálnou prácou Yongleovej Encyklopédie [46], ktorá bola zničená votrelcami, ako sme mohli o tom akákoľvek, že deštrukcia spôsobená KS bude ešte širšia, dlhšie trvajúca a úplnejšia ako spôsobili hocijakí votrelci?

Deštrukcia duchovných vier

Okrem deštrukcie fyzických foriem náboženstva a kultúry KS tiež využila svoju maximálnu kapacitu, aby zničila duchovnú identitu ľudí formovanú vierou a kultúrou. Vezmime si ako príklad zaobchádzanie KS s etnickými vierami. KS považovala tradície moslimskej Hui skupiny za jednu zo „štyroch starých vecí“ – myšlienok, kultúry, obyčajov a zvyklostí; preto prinútila etnickú skupinu Hui jesť bravčovinou. Moslimskí farmári a mešity boli prinútené chovať prasce a každá domácnosť musela provincii dodať každý rok dve prasce. V mimoriadne krutom incidente červené gardy prinútili druhého najvyššieho tibetského žijúceho Budhu, Pan en lámu, aby jedol ľudské výkaly, pri čom troch mníchov z budhistického chrámu v Harbine, provincia Heilongjiang, prinútili držať plagát s nadpisom „Do pekla so sútrami – sú plné výkalov.“

V roku 1971, po údajnom neúspešnom pokuse o prevrat, aby vzali moc Maovi, Lin Biao, zástupca predsedu centrálného výboru KS utiekol z Číny, ale bol zabitý, keď sa jeho lietadlo vraj zrútilo v Undurkhane, Mongolsko. Neskôr boli v Linovom pekingskom sídle v Maojiawan nájdené niektoré Konfuciovské citáty. KS potom začala zúrivý boj „Kritizovania Lin Biao a Konfucia“. Autor s pseudonymom Liang Xiao [47] publikoval básnárku v červenej zástave, elnomo asopise KS, nazvaný „Kto je Konfucius?“ básnárku popisuje Konfucia ako bláznava, ktorý chcel prevrátiť históriu naruby a klamlivého a prefikáneho demagóga. Nasledovala celá séria obrázkov a pesníčiek, ktoré o vierach oviľovali Konfucia. Týmto spôsobom bola dôstojnosť a posvätnosť náboženstva a kultúry zničená.

Nekonečná deštrukcia

V dávnej Číne centrálna vláda držala svoju moc iba po úroveň oblastí – pod ich úrovňou si udržiavali autonómnu vládu patriarchálne rody. Takže deštrukcia v čínskej histórii, ako pálenie

Konfuciových kníh cisárom Qin Shi Huangom [48] v dynastii Qin (221-207 pr. n. l.) a štyri kampane na odstránenie budhizmu medzi piatym a desiatym storočím išli len jedným smerom, t.j. zhora dole a neodstránili úplne Budhizmus. Konfuciove a budhistické klasiky a myšlienky preživali na alej v prevažnej väčšine spoločnosti. V porovnaní s tým je riadenie spoločnosti KS oveľa úplnejšie. Mladí študenti v puberte podnecovaní KS nielen „štyri staré veci“ v národnom hnutí od Koreáncov, ktoré spustili „spontánne a s nadšením“. Vetvy KS na dedinách riadili spoločnosť tak tesne, že hnutie KS na odstránenie „štyroch starých vecí“ sa dotklo každéholoveka na každom palci pôdy. Kým cisári vínskej histórii používali násilie, KS išla oveľa ďalej tým, že demonizovala a zavrhovala to, čo ľudia považujú za najkrajšie a najposvätnejšie. Deštrukcia ducha môže byť oveľa škodlivejšia a jej vplyv môže trvať ešte dlhšie ako samotná fyzická deštrukcia.

Reformovanie intelektuálov

ínske znaky stelesťujú podstatu 5.000 rokov civilizácie. Ich formy, výslovnosť, idiomy a príbehy vyjadrujú hlboké kultúrne významy. KS nielenže zjednodušila ínske znaky, ale pokúsila sa ich aj nahradiť romanizovaným pin-jinom, ktorý by odstránil celú kultúrnu tradíciu z ínskych znakov a jazyka. Ale plán nahradenia biedne stroskotal, čím ínsky jazyk ušetril od ďalšieho poškodenia. ínski intelektuáli, ktorí zdedili rovnakú tradičnú kultúru, však nemali také šancie, aby unikli deštrukcii.

Pred rokom 1949 boli v íne dva milióny intelektuálov. Hoci niektorí študovali v západných krajinách, aj tak však zdedili nejaké Konfuciove myšlienky. KS nikdy neumožnila ovládanie intelektuálov, pretože ako lenovia tradičných škôl, ich myslenie hralo dôležitú úlohu pri formovaní myšlienok bežných ľudí.

V septembri 1951 KS začala široké „hnutie reformy myšlienok“ začínajúce v Pekingskej Univerzite. Intelektuálov žiadali, aby priznali svoje historické „chyby“ a aby sa o čístejšie elementy kontrarevolúcie. Mao Zedong nikdy nemal rád intelektuálov. Raz povedal: „Oni (intelektuáli) by si mali byť vedomí pravdy, že v skutočnosti mnoho takzvaných intelektuálov je relatívne povedané dosť nevedeláckych a robotníci a farmári niekedy vedia viac ako oni.“ [49] „V porovnaní s robotníkmi a sedliakmi sú nereformovaní intelektuáli neistí a v poslednej analýze boli najistejšími medzi nami práve robotníci a roľníci, hoci ich ruky boli špinavé a ich nohy boli umazané kravským hnojom...“ [50]

Prenasledovanie intelektuálov KS začalo rôznymi formami obvinení, od kritiky Wu Xuna v roku 1951 [51] za „vedenie škôl žobraním“ až po osobný útok Mao Zedonga v roku 1955 na spisovateľa a Hu Fenga ako na kontrarevolucionára. Na začiatku intelektuáli neboli označení za reakčnú triedu, ale v roku 1957, potom ako sa niekto ko náboženských skupín vzdalo kvôli hnutiu „zjednoteného frontu“, KS mohla zamerať svoju energiu na intelektuálov. Takto bolo spustené hnutie „protipráviarom“.

Vo februári 1957, vyhlasujúc „nechajme sto kvetov kvitnú a sto názorových škôl zápasiť“ vyzvala KS intelektuálov, aby vyjadrili svoje návrhy a kritiku strane, so sľubom, že nebudú potrestaní. Tí intelektuáli, ktorí neboli spokojní s KS kvôli jej utlačovaniu a isteniu kontrarevolucionárov [52] a jej totalitnej forme vlády, ktorá zahŕňala realizovanie nariadení v oblastiach, o ktorých KS vedela veľmi málo, ako veda, filozofia, kultúra a umenie, si mysleli, že KS sa náhle stala otvorená a tolerantná. Povedali svoje skutočné názory a ich kritika bola oraz intenzívnejšia.

Celé roky neskôr si ľudia stále myslia, že Mao Zedong zaľahol napáda intelektuálov, lebo prestal mať trpezlivosť s ich prílišnou kritikou. Pravda je však úplne iná.

15. mája 1957 Mao Zedong napísal článok nazvaný „Situácia sa mení“ a nechal ho kolovať medzi staršími úradníkmi KS. Článok uvádza, „Nedávno sa mnoho pravidiel spravalo divoko. Chcú rozbúriť tajfún siedmeho stupňa a zvrhnúť KS.“ Potom sa náhle stali aktívnymi tí, ktorí boli ahostajní voči kampani „nechajme sto kvetov kvitnú a sto názorových škôl zápasí“. Zhang Bojun, zástupca vedúceho Demokratickej ligy a vedúci Ústredného organizačného oddelenia KS sa skoro stal jednou z obetí. Zhangova dcéra rozpráva vo svojom memoári *Minulosť nezmyselná ako dym*, ako sa jej otec stal pravidiel iarom číslo jedna. Li Weihan, vedúci Oddelenia spojeného frontu KS zavolať osobne Zhang Bojuna, aby ho pozval na stretnutie, kde diskutovali o tom, ako napraviť KS. Zhang sedel na pohovke, ktorá bola v prvej rade. Nevediac, že je to pasca, Zhang vyjadril svoju kritiku voči KS. Podľa Zhangovej dcéry, „Li Weihan sa javil uvoľnený. Zhang si myslel, že Li súhlasí s tým, čo povedal. Nikto nevedel, že Li sa tešil, že vidí, ako korisť padá do pasce.“ Po tomto stretnutí bol Zhang označený v číne za pravidiel iara číslo jedna. Môžeme citovať sériu dátumov v roku 1957, ktorá označuje návrhy alebo prejavy intelektuálov, ponúkajúcich kritiku a návrhy: Zhang Bojunov „Inštitút politického plánu“ 21. mája; Long Yunov „Absurdné Anti-sovietske názory“ 22. mája; Luo Longji „Nápravný výbor“ 22. mája; Lin Xilingov prejav na Pekingskej univerzite o „Kritike feudalistického socializmu KS“ 30. mája; Wu Zuguangov „Strana by mala prestať viesť umenie“ 31. mája a Chu Anpingov „Strana dominuje svetu“ 1. júna. Zúčastnení boli pozvaní vyjadriť všetky tieto návrhy a prejavy, pričom Mao Zedong si už ostril svoj mäsiarsky nôž.

Všetci títo intelektuáli, ako sa dalo očakávať, boli označení za pravidiel iarov. V číne bolo viac ako 550.000 intelektuálov označených za pravidiel iarov a prenasledovaných. Čínska tradícia hovorí, že „u encov možno zabiť, ale neslobodno ich ponižovať“. KS bola schopná uvaliť na intelektuálov najhoršie poníženie tým, že im odmietla právo prežiť, ak neprijali poníženie. Dokonca aj ich rodiny boli ovplyvnené. Mnoho intelektuálov sa vzdalo a niektorí z nich zvalilo vinu na iných, aby sa zachránili. Tí, ktorí sa nepodvolili poníženiu, boli odstránení – slúžiaci ako príklady na terorizovanie iných intelektuálov.

Tradičná „trieda encov“, príklady spoločenskej morálky, bola teda vyhladená. Mao Zedong povedal hrdo na svoje úspechy: „Čím sa môže pyšiť cisár Qin Shihuang? On zabil len 460 Konfuciových študentov, ale my sme zabili 46.000 intelektuálov. Nezabili sme pri našom potláčaní kontrarevolúcie nejakých kontrarevolučných intelektuálov? Hovoril som s niektorými pro-demokratickými ľuďmi, ktorí nás obvinili z toho, že sa správame ako cisár Qin Shihuang. Povedal som im, že nemajú pravdu. Predbehli sme ho stokrát.“

Naozaj, Mao spravil viac ako zabíjanie intelektuálov. On zničil ich mysle a srdcia.

Vytvorenie dojmu kultúry udržiavaním si zdania tradície, ale nahradenie jej obsahu

Potom ako KS začala s ekonomickou reformou a politikou otvorených dverí, renovovali mnoho kostolov ako aj mnoho budhistických a taoistických chrámov. Zorganizovali tiež mnoho chrámových festivalov v číne ako aj kultúrnych festivalov mimo čínu. Toto bola posledná snaha KS využiť a zničiť zvyšok tradičnej kultúry. Na jednej strane to Strana robila, aby uspokojila vrodenej ľudskou dobrotu, ktorá stále v číne existuje. Táto dobrota prekáža „Kultúre strany“ a nakoniec povedie k jej deštrukcii. Na druhej strane, KS zamýšľala použiť tradičnú kultúru, aby

si nasadila kozmetickú fasádu na svoju skutočnú tvár a zakryla tak svoju zlú povahu podvodov, zla a násilia.

Základom kultúry je jej vnútorný morálny význam, pričom povrchové formy majú len zábavnú hodnotu. KS obnovila povrchné formy kultúry, ktoré zabávajú, aby zakryla svoj cieľ a zničila morálku. Bez ohľadu na to, koľko výstav umenia a kaligrafie zorganizovala KS, koľko kultúrnych festivalov s tancami draka a leva usporiadala, koľko hodových festivalov hosovala, koľko klasickej architektúry postavila, Strana jednoducho obnovuje povrchné formy, ale nie vnútorný význam kultúry. Medzi ostatnými KS podporuje kultúrne výstavy vo vnútri aj mimo štátu, v podstate len za účelom udržania svojej politickej moci. Chrámom môžu byť príkladom. Chrámom majú byť miesta, kde sa ľudia môžu stretnúť. Vo vnútri chrámu môžu ľudia počuť zvonenie rána a bubnovanie pri západe slnka, vidieť horiace olejové lampy a uctievať si Budhu. Ľudia v bežnej ľudskej spoločnosti sa tam môžu spovedať a prinášať obeť. Čisté srdce, ktoré po nich nepreštie, je pre ľudí mimoriadne dôležité. Vážne a slávnostné prostredie sa vyžaduje pre spovedať a obeť. Tieto miesta boli však premenené na známe turistické miesta, kvôli ekonomickému zisku. Medzi ľuďmi, ktorí navštevujú chrámom, koľko tam prišli potom, ako sa okúpali a vymenili si šaty, aby sa omyli? Koľko tam naozaj prišli s úprimným a úctivým srdcom voči Budhovi, aby rozjímali nad svojimi chybami? Obnovenie výzoru alebo zničenie vnútorného významu tradičnej kultúry je taktika, ktorú prijala KS, aby poplietla ľudí. Nech je to Budhizmus, iné náboženstvá, alebo kultúrne formy z nich odvodené, KS ich musí do takéhoto rozsahu degradovať, aby mohla dosiahnuť svoje ciele.

III. Kultúra strany

Kým KS ničilo tradičnú polo-božskú kultúru, potichu vytvárala svoju vlastnú kultúru pomocou neustálych politických hnutí. Kultúra strany premenila staršiu generáciu, otrávil mladšiu generáciu a mala tiež dopad na deti. Jej vplyv je hlboký a široký. Dokonca keď sa mnoho ľudí pokúsilo odhaliť zlo KS, nemohli postupovať inak, ako súdiť dobré a zlé spôsobom analyzovania a slovníkom, ktorý vytvorila KS, a ktorý nutne nesie odtlačok kultúry Strany.

Kultúra strany nielenže zdedila a prehĺbila zlo zahraničnej Marxisticko-Leninskej kultúry, ale tiež šikovne skombinovala všetky negatívne elementy z tisícok rokov čínskej kultúry s násilnou revolúciou a filozofiou boja z propagandy strany. Tieto negatívne prvky zahŕňajú vnútorný boj, vytváranie skupiniek a vyhŕňovanie sebeckých záujmov, používanie politického podvodu na mentálne mučenie ľudí a privlastnenie si zdieľania kultúry, pričom nahradila jej obsah. Počas boja KS za prežitie v posledných dekádach bola obohatená, pestovaná a vyvíjaná jej charakteristika „podvodu, skazenosti a násilia“.

Despotizmus a diktátorstvo sú skutočnou povahou kultúry strany. Jej cieľom je slúžiť svojim vlastným cieľom v politických a triednych bojoch. Nasledujúce štyri aspekty vytvárajú prostredie ľudskej kultúry pod diktátorstvom, ktorým dominuje teror.

Aspekt dominácie a kontroly

A. Kultúra izolácie

Kultúra komunizmu je izolovaným monopolom bez slobody myšlienok, prejavu, zhromažďovania alebo viery. Mechanizmy dominácie KS sú veľmi podobné hydraulickému systému – spolieha sa

na vysoký tlak a izoláciu, aby si udržala svoj stav ovládania. Dokonca aj malý únik by mohol spôsobiť kolaps systému. Strana napríklad odmietla rozhovory so študentami po as incidentu 4. júna [53], z obavy, že ak by vytryskol pramienok, robotníci, ročníci, intelektuáli a armáda by tiež požadovali dialóg. Následne by sa celá ína pohla smerom k demokracii a diktátorstvo jednej strany by bolo ohrozené. Preto sa radšej rozhodli spáchať vraždu ako vyhovieť študentom v ich požiadavke. Súasná blokáda Internetu je rovnakou taktikou, ktorú používa KS, aby zabránila u om v prístupe k informáciám, ktoré jej vláda zakazuje.

B. Kultúra teroru

Po as uplynulých 55 rokov používala KS teror, aby potla íla mysle svojich údí. Ovládali ich bi e a mäsiarske nože – údia nikdy nevedeli, kedy na nich dopadnú neo akávané pohromy – aby štandardizovali správanie údí. údia, žijúc v strachu, sa stanú poslušnými. Bojovníci za demokraciu, nezávislí myslitelia, skeptici v spo lnosti a ílenovia rozli ných duchovných skupín sa stali cie mi ich zabíjania, na výstrahu pre verejnós . Strana musí potla í všetku opozíciu hne v zárodku.

C. Kultúra zosiet'ovaného riadenia

Existujú rôzne vládne organizácie a administratívne systémy pre registrovanie domácností, výbory susedského dozoru a rôzne úrovne výborov strany. Tu je nieko ko príkladov sloganov strany. „Poboky strany sú ustanovené na úrovni firiem.“ „Každá jedna dedina má svoju vetvu,“ pri om ílenovia Strany a Zväzáci majú pravidelné aktivity. „Strážte si svoje dvere a dávajte pozor na svojich údí.“ „Nedovo te u om apelova .“ „Pre systém je nevyhnuté, aby zaviedol a garantoval naplnenie zodpovedností a povinností a zistil, kde ležia zodpovednosti. Udržujte pevne vládu. Dbajte na disciplínu a nariadenia a zabezpe te 24-hodinové preventívne a dozorné opatrenia.“ „Úrad 610 [54] bude vytvára dozorný výbor, aby kontroloval a monitoroval aktivity v každom regióne a na pracoviskách v pravidelných intervaloch.“ Existuje tiež Výbor plánovaného rodi ovstva, aby si vynútili riadenie pôrodnosti.

D. Kultúra podmienenosti

Pre príbuzných, ktorí boli ozna í ako „statkári“, „bohá í“, „reakcionári“, „zlé elementy“ a „pravi íari“ a pre ich deti, ktoré vláda považovala za prístupné pre výchovu a transformáciu Strana vyžadovala „postavenie spravodlivosti nad vernós rodine.“ Bol ustanovený systém osobných a organiza ných archívov, aby monitorovali a zaznamenávali politické aktivity každého íloveka po as celého života. Existuje tiež premiestovací systém, aby bolo možno do asne premiestni kádre ínam. Povzbudzujú údí, aby donášali na druhých a tí, o dosiahnu ciele Strany sú odmenení.

Aby brzdila apely praktizujúcich Falun Gongu, Strana vyhlasuje, že „vyšetří a ur í zodpovednos hlavných vodcov, ktorí spravili chybu vo svojich povinnostiach a ktorí nespravili adekvátne opatrenia a ktorí spôsobili, že praktizujúci Falun Gongu chodia do Pekingu a podnecujú problémy. Budú verejne pokarhaní a ak je situácia vážna, budú disciplínárne potrestaní.“

Aspekty propagandy

A. Kultúra jednej sály, jedného hlasu

Po as Kultúrnej revolúcie bola ína naplnená sloganmi ako „Najvyššie pokyny“, „Jedna veta (Maova) nesie váhu desiatky tisícok viet, každá jedna je pravdou.“ Všetky médiá boli vyburcované, aby spievali chvály a kolektívne hovorili v prospech Strany. Ke to bolo potrebné, vodcovia

z každej úrovne strany, vlády, armády, robotníkov, zväzakov a ženských organizácii boli vyzvaní, aby vyjadrili svoju podporu. Každý musel prejsť touto skúškou.

B. Šírenie kultúry násilia

Šírenie násilia je ďalšou charakteristikou kultúry Strany. Mao Zedong raz povedal, „Keď máme 800 miliónov ľudí, ako to môže fungovať bez boja?“ Pri prenasledovaní Falun Gongu Jiang Zemin povzbudzoval políciu vyhlasovaním, že „Nikto nebude potrestaný, ak zbije praktizujúceho Falun Gongu na smrť.“ KS sa úbila „bojovať až za svoje hranice“, „atómová bomba je len tiger na papieri... dokonca aj keby zahynula polovica obyvateľstva, zostávajúca polovica by stále mohla postaviť našu rodnú krajinu z ruín.“

C. Podnecovanie kultúry nenávisťi

KS vyžadovala, aby ľudia „nezabudli na utrpenie chudobných tried a pevne si pamätali nepriateľa aj v boji.“ Krutosť voči triednym nepriateľom bola chválená KS ako cnosť. Takáto nenávisť bola jasne ukázaná v populárnej modernej opere, „Zahryzni do svojho hnevu, prežuj ho a prehltni. Hnev potom vstúpi do tvojho srdca a vypučí.“ [55]

D. Kultúra podvodov a lží

Od vyhlásenia, že „výnos z jedného *mu* je viac ako desať tisíc *jin* [57]“ počas Veľkého kroku vpred (1958), „Nikto nebol na námestí Nebeského pokoja zabitý“ počas masakry 9. júna 1989 a „SARS vírus máme pod kontrolou“ v roku 2003, celou cestou až k súčasným vyhláseniam, že „V súčasnosti sú na tom ľudské práva veľmi najlepšie“ – každé jedno z týchto vyhlásení je lož.

E. Kultúra vymývania mozgov

KS vytvorila mnoho sloganov na vymývanie mozgov ľuďom: „Bez komunistickej strany by nebola nová Čína“; „Sila v jadre, ktorá vedie naše napredovanie je KS a teoretický základ, ktorý vedie naše myslenie je Marxizmus-Leninizmus“ [58] „Udržujme zhodu s Ústredným výborom Strany“ a „Vykonávajte nariadenia strany, ak im rozumiete. Ak im aj nerozumiete, vykonávajte ich aj tak a vaše pochopenie by sa malo prehĺbiť počas toho, ako vykonávate rozkazy.“

F. Kultúra pochlebovania a medových motívov

KS podporuje vyhlásenia, ktoré ju kladú na najvyššiu priečku: „Nebo a zem sú dobré, ale najlepšia je aj tak láskavosť Strany“, „Za všetky naše úspechy v Číne máme Stranu“, „Beriem Stranu ako svoju matku“, „Budem svojím životom brániť Ústredný výbor strany“. KS vyhlasuje, že sa osvedčila ako „veľká, slávna a správna strana“, „neporaziteľná strana“ a tak ďalej.

G. Kultúra pompéznosti

Vytvárajúc modely a príklady jeden po druhom, strana spustila kampane „budovania socialistickej ideológie a ducha“ a „ideologickej výchovy“. Nakoniec ľudia pokračovali v robení toho, čo robili pred každou kampanou. Všetky konferencie, zasadania a výmeny názorov sa stali „ukázkou najlepšieho“ a morálne štandardy spoločnosti pokračovali v upadaní.

Aspekt medzilidských vzťahov

A. Kultúra závisťi

Strana šíri „absolútnu rovnosť“ takže „každý, kto vynieva, bude cieľom útoku“. Ľudia sa stávajú závisťlivosťmi voči tým, ktorí majú väčšie schopnosti a tým, ktorí sú bohatší – takzvaný „syndróm červených očí“ [59]

B. Kultúra ľudí, ktorí po sebe šliapu

KS viedla schôdze „boja zo i-vo i a hlásení poza chrbát“, žiadajúc ľudí, aby vo i iným bojovali a podávali na nich oznámenia za ich chrbtami. Udávanie kolegov, vytváranie písomných materiálov na ich falošné obvi ovanie, konštruovanie faktov a zveli ovanie ich chýb – tieto pochybné iny sa používali na meranie spriaznenosti so stranou a túžby postúpi .

Jemný vplyv na dušu človeka a jeho správanie

A. Kultúra, ktorá premieňa ľudské bytosti na stroje

Strana chce, aby sa udia stali „nikdy nehrdzavejúcimi skrutkami v revolu nom stroji“, aby boli „pokorným nástrojom strany“ alebo aby „pochodovali na ktorýko vek smer, ktorým ukáže strana.“ „Vojaci vodcu Maoa po úvajú Stranu najviac; idú tam, kde je to potrebné a usadia sa tam, kde sú problémy.“

B. Kultúra, ktorá si pletie dobré so zlým

Po as Kultúrnej revolúcie by KS „radšej mala socialistickú burinu ako kapitalistické ovocie“; o dve desa ro ia neskôr príkaz armády strie a a zabíja je „na výmenu za 20 rokov stability“. „Robte iným to, o nechcete aby sa stalo vám“ – toto charakterizuje morálny postoj KS.

C. Kultúra dobrovoľne prijatého vymývania mozgov a bezvýhradnej poslušnosti

„Nižšie úrovne poslúchajú príkazy vyšších úrovní a celá strana poslúcha Ústredný výbor strany.“ „Nemilosrdne bojujme, aby sme odstránili všetky sebecké myšlienky, ktoré sa objavia v mysli.“ „Spustite revolúciu v h bke svojej duše.“ „Nasledujte o najlepšie Ústredný výbor strany.“ „ ína by bola v chaose bez komunistickej strany.“ „Spojte mysle, kroky, pokyny, príkazy.“

D. Kultúra premeny ľudí na poslušných otrokov

„ ína by bola v chaose bez komunistickej strany“ „ ína je taká ve ká. Kto iný by ju mohol vies okrem KS?“ „Ak padne ína, bude to celosvetové neš astie, takže by sme mali pomôc KS udržaava si svoje vodcovstvo.“ Zo strachu a seba-ochrany KS neustále potlá ala skupiny, ktoré sa zdajú by ešte avicovejšie a radikálnejšie ako KS.

Toto je nieko ko zo sloganov, ktoré používala KS. Je ich ove a viac. udia, ktorí zažili Kultúrnu revolúciu si stále môžu živo pamäta Moderné opery, Piesne s Maovými slovami ako textami a Tanec vernosti. Mnohí si tiež spomínajú na slová z dialógov vo filmoch „Bielovlasé diev a“ „Vojnový tunel“ [60] a „Vojna mín“ [61]. Pomocou týchto literárnych diel KS vymývala mozgy u om, naplnila ich mysle odkazmi typu „aká žiarivá a výborná je Strana“ ako „ ažko“ strana bojovala vo i nepriate om, akú „najvyššiu vernos “ majú vojaci Strany, že sú ochotní obetova sa za Stranu a akí hlúpi a zlí sú nepriatelía. De po dni propagandistická mašinéria KS násilne vštepovala každému jednotlivcovi vieru, ktorú potrebovala komunistická strana. Dnes, ak by niekto išiel spä a pozrel si muzikál „Epická báse – Východ je ervený“, uvedomil by si, že celý námet a štýl sú „zabíjanie, zabíjanie a alšie zabíjanie.“

Sú asne KS vytvorila svoj vlastný systém prejavu a diskusie, ako hanlivý jazyk v masovej kritike, pochlebova né slová na ospevovanie Strany a banálne oficiálne formality podobné „osem-dielnemu eseju“ [62]. udia sú prinútení hovori nevedome v rámci vzorcov uvažovania, ktoré podporujú koncept „triedneho boja“ a „chvály Strany“. Pokojné a racionálne uvažovanie bolo nahradené hegemonickým jazykom. KS tiež zneužíva slovník náboženstva a deformuje obsah jeho výrazov.

Jeden krok príliš vzdialený pravde je podvod. Kultúra KS tiež zneužíva tradičnú morálku. Napríklad, tradičná kultúra si váži „vieru“ a podobne aj komunistická strana pri svojej podpore „vernosti a lojalnosti k Strane“. Tradičná kultúra zdôrazuje „synovskú úctu“. KS môže uväzniť ľudí, ak sa nestarajú o svojich rodičov, ale skutočným dôvodom je, že títo rodičia by sa inak stali „bremenom“ vlády. Keď sa to Strane hodí, žiada KS od detí, aby sa jasne oslobodili od svojich rodičov. Tradičná kultúra tiež zdôrazuje „vernosť“ a že ľudia sú prvoradí v porovnaní s panovníkom štátu. „Vernosť“, ktorej však dáva KS prednosť je „slepá oddanosť“ – taká slepá, že od ľudí sa vyžaduje, aby bezpodmienečne neverili v KS a nasledovali ju bez otázok.

Slová, ktoré KS často používa, sú veľmi klamlivé. Napríklad nazvala občiansku vojnu medzi Kuomintangom a Komunistami „Vojnou za oslobodenie“, akoby ľudia boli oslobodení od útlaku.

KS nazvala obdobie po roku 1949 obdobím „po založení národa“, pričom v skutočnosti táto éra existovala dlho predtým, ako KS ustanovila nový politický režim. Trojročné veľký hlad [63] bol nazvaný „tri roky prírodných pohrôm“, pričom v skutočnosti vôbec nešlo o prírodnú pohromu, ale nešťastie, ktoré vytvoril ľudský lovek. Keď to však ľudia po ujú v dennom živote, ľudia slová podvedome prijímajú a aj ideológiu v nich, presne ako zamýšľala KS.

V tradičnej kultúre sa hudba považuje za spôsob na spúšťanie ľudských túžob. Vo zväzku 24 *Záznamov historika* (Shi Ji) [64] pri diskusii o *Knihe piesní* (Yue Shu), Sima Qian (145-85 pr. n. l.) povedal, že povaha ľudského loveka je pokojná a že city ľudského loveka sú ovplyvnené vonkajším zasahovaním. Ak sú city nenávisť a lásky podnietené, ale nie sú obmedzované, ľudský lovek bude zvädzaný nekonečnými vonkajšími pookúšeniami a bude páchať mnohé zlé činy. Preto, hovorí Sima Qian, cisári v minulosti používali rituály a hudbu, aby obmedzili ľudí. Piesne by mali byť „veselé ale nie oplzlé, smutné, ale nie príliš deprimujúce.“ Mali vyjadrovať pocity a túžby, avšak mať kontrolu nad týmito citmi. Konfucius povedal vo svojej Zbierke, „Tristo veršov Ód (jedno zo štyroch klasických diel, ktoré zozbieral a upravil Konfucius) možno zhrnúť do jedinej vety – Nerozmýšľajte zle.“

Taká nádherná vec ako hudba bola však použitá KS ako metóda na vymývanie mozgu u ľudí. Piesne ako „Socializmus je dobrý“, „Nebola by nová éra bez komunistickej strany“ a mnoho ďalších sa spievali od škôlky až po univerzitu. Pri spievaní týchto piesní ľudia postupne prijali význam v slovách. Navyše, KS ukradla melódiu najpopulárnejších ľudových piesní a nahradila ich slovami, ktoré chválili Stranu. Toto slúžilo na zničenie tradičnej kultúry a na podporu Strany.

Jeden z klasických dokumentov KS, Maov „Prejav na Yan-anskom fóre o literatúre a umení“ [65] označil kultúrne snahy a armádu za „dva vojnové fronty.“ Hovorí, že nestačí mať len ozbrojenú armádu; je potrebná tiež „armáda literárnych diel“. Uvádza, že „literatúra by mala slúžiť ako politika“ a „literárne diela proletariátu ... sú „skrutkami a súkollami“ v stroji revolúcie“. Z tohto systému uvažovania vznikol „ateizmus“ a „triedny boj“ ako jadro „kultúry Strany“. Toto ide presne opačným smerom ako tradičná kultúra.

„Kultúra strany“ bola naozaj u ľudí inou významnou službou pri pomoci KS získať moc a kontrolu nad spoločnosťou. Ako armáda, väzenia a policajné sily, kultúra strany patrí k rovnako brutálnemu politickému stroju, hoci poskytuje odlišný spôsob brutality – „kultúrnu brutalitu“. Táto kultúrna brutalita ničí 5.000 rokov starú tradičnú kultúru, podkopáva morálku spoločnosti, znižuje odhodlanie ľudí a poškodzuje súdržnosť národnosti.

Dnes má mnoho ľudí málo vedomostí o tradičnej kultúre. Niektorí dokonca považujú 50 rokov „Kultúry Strany“ za 5.000 rokov tradičnej čínskej kultúry. Toto je skutočne smutným faktom pre čínskeho ľudu. Mnohí si neuvedomujú, že keď sa stavajú voči takzvanej tradičnej kultúre, sú vlastne proti „kultúre Strany“ KS a nie proti tradičnej kultúre v číne.

Mnohí ľudia dúfajú, že nahradia súčasný čínsky systém západným demokratickým systémom. V skutočnosti západná demokracia bola tiež vytvorená na kultúrnych základoch, najmä na Kresťanstve, ktoré sa drží toho, že „všetci sú si v očiach Boha rovní“, a preto rešpektujú ľudskú povahu a ľudskú voľbu. Ako by despotická, neľudská „Kultúra strany“ KS mohla byť použitá ako základ pre demokratický systém západného štýlu?

Záver

Tradičná kultúra zažívala útoky od dynastie Song a začala sa potom odchýliť od tradície. Po Hnutí 4. mája 1919 sa horliví intelektuáli ponáhľali obrátiť proti tradičnej kultúre. Pokúšali sa prejsť inú nájsť cestu tým, že sa odklonili od tradičnej kultúry smerom k Západnej civilizácii. Konflikty a zmeny v oblasti kultúry však zostali v ohnisku akademických sporov, bez účasti štátnych síl. Keď však vznikla KS, povýšila kultúrne konflikty na záležitosť boja na život a na smrť pre Stranu. Takže KS začala vyvíjať priamy útok na tradičnú kultúru, použitím deštruktívnych prostriedkov ako aj nepriameho zneužívania vo forme „prijatia povrchu a odmietnutia podstaty“.

Deštrukcia národnej kultúry bola tiež procesom vytvárania kultúry strany. KS rozvracala ľudské svedomie a morálny úsudok, čím viedla ľudí k tomu, aby sa otáčali chrbtom k tradičnej kultúre. Ak by bola národná kultúra úplne zničená, základ národa by zmizol spolu s ňou, čím by zanechal pre národ len prázdne meno. Toto nie je prehnané varovanie.

Súčasne deštrukcia tradičnej kultúry priniesla nepredstaviteľné fyzické poškodenie spoločnosti.

Tradičná kultúra si váži jednotu neba a ľudí a harmonické spolunažívanie ľudí a prírody. KS vyhlásila bezmedznú radosť z „boja s nebom a zemou“. Táto kultúra KS viedla priamo k vážnemu poškodeniu prírodného prostredia, ktoré dnes sužuje čínu. Vezmime si ako príklad vodné zdroje. Čínski ľudia opustili tradičnú hodnotu, že „šľachtici majú radi bohatstvo, ale prijímajú ho zdržanlivo“ a spustošili prostredie a zničili riečny systém. V súčasnosti 75% z 50.000 km čínskych riek nie je vhodných pre život rýb; 33% podzemnej vody bolo znečistené oproti situácii pred 10 rokmi a situácia pokračuje v zhoršovaní. Zvláštny „úkaz“ sa prihodil na rieke Huaihe: Malé dieťa hrajúce sa v rieke plnej oleja vykresalo iskru, ktorá po dopade na povrch vody zapálila plameň, ktorý bol vysoký päť metrov. Ako plameň plápolal, spálil viac ako desať ľudí v blízkosti, ktorí potom vyschli. Ľuďom ťažko pochopí, že je nemožné, aby si ľudia, ktorí pijú takúto vodu nevyvinuli rakovinu alebo iné choroby. Iné problémy s prostredím, ako rast púští a zasoňovanie v Severozápadnej číne a priemyselné znečistenie v rozvinutých oblastiach, všetky majú vzťah k strate úcty spoločnosti ku prírode.

Tradičná kultúra si váži život. KS vyhlasuje, že „vzbura je oprávnená“ a „boj proti ľudským bytostiam je zábavný“. V mene revolúcie Strana môže zavraždiť alebo nechať vyhladovať desiatky miliónov ľudí. Toto viedlo ľudí k tomu, že si nevážia život, čo potom podnecuje k rastu množstva falošných a jedovatých výrobkov na trhu. Napríklad v meste Fuyang, provincia Anhui, si mnoho zdravých detí vyvinulo skrátene konatínu, slabé telá a zväščenú hlavu. Osem detí umrelo kvôli tejto zvláštnej chorobe. Po vyšetrení sa zistilo, že táto choroba bola spôsobená jedovatým mliekom v prášku, ktoré vyrobil nenávytný a nesvedomitý výrobca. Niektorí ľudia krmia kravy, hady a korytnačky hormónmi s antibiotikami, miešajú priemyselný alkohol so stolovým vínom, spracúvajú ryžu použitím priemyselných olejov a bielia chlieb priemyselnými bielidlami. Napríklad výrobca v provincii Henan osem rokov používal recyklovaný olej, olej zo surovej nafty ako aj iné karcinogénne látky, na výrobu desiatok ton jedovatého „jedlého oleja“. Výroba jedovatých potravín

nie je miestnym alebo ojedinelým javom, ale je v celej číne dosť bežná. Deštrukcia kultúry a morálny úpadok prispel k tejto sebeckej túžbe po materiálnom zisku.

Na rozdiel od absolútneho monopolu a výlučnosti kultúry Strany má tradičná kultúra obrovskú integračnú kapacitu. Počas prosperujúcej dynastie Tang existovali spolu vedľa seba Budhistické učenia, Kresťanstvo a iné Západné náboženstvá v harmónii s Taoistickými a Konfuciovými myšlienkami. Čínska tradičná kultúra by si udržala otvorený postoj voči modernej Západnej civilizácii a kultúram. Štyri ázijské „tigre“ (Singapúr, Taiwan, Južná Kórea a Hong Kong) vytvorili kultúrnu identitu „Nového Konfucianizmu“, integrujúc Konfuciovu morálku s modernou ekonomickou racionalitou. Ich vývoj dokázal, že tradičná kultúra nie je prekážkou vedy ani vývoja.

Autentická tradičná kultúra meria kvalitu ľudského života na základe šťastia vo vnútri a nie materiálneho pohodlia navonok. Tao Yuanming (365-427 n. l.) [66] žil v chudobe, ale udržoval si veselého ducha a užíval si „zbierania kvetov pod západnou hradbou, pozerajúc sa do diaľky ponad Južnú horu.“

Kultúra neponúka odpovede na otázky ako rozšíri priemyselnú výrobu alebo aké sociálne systémy prijať. Hrá však dôležitú úlohu pri poskytovaní morálneho vodítka a obmedzení. Obnova tradícií kultúry je obnovou ľudstva vo vzťahu k nebesiam, zemi a prírode, úctou k životu a báze pred Bohom. Dovoľí ľudstvu žiť v harmónii s nebom a zemou a užívať si starý vek, darovaný nebom.

Poznámky:

[1] Shennong (doslova „nebeský pestovateľ“) je legendárnym cisárom a kultúrnym hrdinom z čínskej mytológie, o ktorom sa verí, že žil približne pred 5.000 rokmi a ktorý naučil dávať lekárske lieky po nohospodárstve. Jeho zásluhou je tiež identifikovanie stoviek lekárskejších (a jedovatých) bylín a rôznych rastlín tejto povahy, ktoré boli potrebné pre vývoj tradičného čínskeho lekárstva.

[2] V čínskej mytológii bol Pangu prvou žijúcou bytosťou a tvorcom všetkého.

[3] V čínskej mytológii je Nuwa matka dobroty, ktorá vytvorila ľudstvo, hoci iné tradície to pripisujú Pangu. Ona a jej muž Fu Xi sú prvými z Troch Najvyšších a často sa nazývajú „rodi ľudstva“, pretože v jednom mýte sa hovorí, že sú predchodcami ľudstva. Spolu so Fu Xiom je často zobrazovaná s vrchnou časťou tela ženskou a spodnou časťou tela hadom alebo dračím, pretože to bolo vo forme drakov, že ona a jej muž vyryli rieky na svete a vysušili záplavy. Bola poverená udržiavať Nebeskú stenu, ktorej pád by všetko zničil.

[4] Cangjie alebo Cang Jie je bájnou a legendárnou postavou z dávnej číny, považuje sa za oficiálneho dejepisca Žltého cisára a tvorca čínskych znakov. Metóda zadávania znakov do počítača a Cangjie je pomenovaná po ňom.

[5] Tao-Te-čing (Dao De Jing): Jeden z najpopulárnejších taoistických textov, napísaný Lao-c'. Lao-c' žil počas 6. storočia pr. n. l. v štáte Chu počas dynastie Zhou. Verí sa, že pôvodné Lao-c'-ovo meno bolo Li Er alebo Lao Tan. Bol archivárom na súde v Zhou a raz s ním Konfucius konzultoval záležitosti ceremónií a zvykov. Legenda hovorí, že v dávnom čase Lao-c' odišiel zo štátu Chu na západ. Strážca najzápadnejšieho čínskeho miesta ho zastavil a požiadal ho, aby spísal všetku svoju múdrosť. Vtedy Lao-c' napísal prácu s približne 5.000 znakmi, známu ako Dao De Jing. Keď dokončil svoju prácu, Lao-c' pokračoval na západ a už sa odtiaľ nikdy nevrátil.

[6] Z Konfuciových Analektov (Literárnej zbierky)

- [7] Dong Zhongshu (ca. 179-104 pr. n. l.), konfucijský mysliteľ po as dynastie Chan povedal v rozprave *Tri veci na harmonizovanie ľudí s nebom (Tian Ren San Ce)*, „Ak zostane nebo, Tao sa nemení“.
- [8] Toto je citát z *Abstraktu zo zobraťých taoistických spisov (Dao Cang Ji Yao)* zozbieranom v dynastii Qing.
- [9] Z Maovho prejavu na 8. zasadaní 10. plenárnej schôdze KS.
- [10] Originálne Maove slová v čínštine použili pun: Som ako mních držiaci dáždňik – nie Tao (alebo Fa, pun pre „vlasy“) ani nebo (pun pre „oblohu“)
- [11] Jie je meno posledného vládcu dynastie Xia (asi 21-16 pr. n. l.) a Zhou je meno posledného vládcu v dynastii Shang (asi 16-11 pr. n. l.). Obaja sú známi ako tyrani.
- [12] Od *Meciusa*.
- [13] Z hymny komunistického internacionálu. čínsky preklad doslova znamená: „Nikdy neexistoval spasiteľ a nespoliehame sa ani na Boha; ľudské šťastie dosiahneme svojimi silami sami.“
- [14] Cisár Taiwu, dynastia Severnej Wei, alias Tuo Tao (424-452 n. l.)
- [15] Cisár Wuzong, dynastia Tang, alias Li Yan (840-846 n. l.)
- [16] Cisár Wu, dynastia Severnej Zhou, alias YuYong (561-579 n. l.)
- [17] Cisár Shizong, dynastia neskorá Zhou, alias Chairong (954-959 n. l.)
- [18] Slogan používaný uprostred 60-tych rokov po as kultúrnej revolúcie v Číne.
- [19] Chrám Bieleho koňa, prvý budhistický kláštor v Číne bol postavený v roku 68 n.l., jedenástom roku Yong Ping z Východnej Chan dynastie.
- [20] V jazyku Dai sa písmo Beiye vyslovuje ako Tanlan. Beiye je subtropická rastlina, ktorá patrí do rodiny palie. Je to druh stromu s hrubými listami, ktoré sú odolné voči mrazom a veľmi pomaly vysychajú. V dávnych časoch, keď ešte nebol vynájdený papier, predchodcovia Dai tlačili znaky alebo linky na listy. Znaky vyryté v listoch sa nazývajú Beiye korešpondenciou a písma na nich Tanlanom (písmom Beiye).
- [21] Park Xiangshan, tiež nazvaný Parkom vonných kopcov, sa nachádza 28 kilometrov (17 míľ) severozápadne od centra Pekingu. Pôvodne bol postavený v roku 1186 po as dynastie Jin a stal sa letným sídlom pre cisársku rodinu po as dynastii Yuan, Ming a Qing.
- [22] *Kolko kultúrnych relikvií bolo spálených* od Ding Shu.
- [23] Červené Gardy sa vzťahujú na civilistov, ktorí boli realizátormi Veľkej kultúrnej revolúcie v prvých radoch. Väčšina z nich boli mladíci okolo 15. roku.
- [24] Letný palác sa nachádza 15 kilometrov od Pekingu a je najväčšou a najlepšie zachovanou kráľovskou záhradou v Číne. Letný palác má históriu viac ako 800 rokov.
- [25] Chrám Louguan je známou taoistickou svätynou v Číne a je ctенá ako „prvá blahoslavená zem pod nebom“. Chrám sa nachádza na úbočí severne od hôr Zhongnan, 15 kilometrov juhovýchodne od oblasti Zhouzhi a 70 kilometrov od mesta Xian.
- [26] Li je čínska jednotka dĺžky (1 li = 0.5 km alebo 0.3 míle)

- [27] Cisár Gaozu z dynastie Tang, alias Li Yuan (618-626 n. l.)
- [28] ľudové komúny (Renmin Gongshe) v čínskej ľudovej republike boli pôvodne najvyššou z troch administratívnych úrovní vo vidieckych oblastiach v období 1958 až do cca 1982, keď ich nahradili obce. Komúny, najväčšie kolektívne jednotky, boli rozdelené na výrobné brigády a výrobné tímy. Komúny mali vládne, politické a ekonomické funkcie.
- [29] Máhajána sútra (Mahaparinirvana) sa považuje za poslednú Budhovu Máhajána sútru, ktorú dal v posledný deň jeho pozemského života. Tvrdí, že tvorí základnú esenciu všetkých máhajána sútier.
- [30] Neoficiálny preklad. Najpravdepodobnejšie z Taisho Tripitaky, zväzok T01, č. 7, Máhajána Mahaparinirvána sútra.
- [31] „Teória a prax potlačenia náboženstiev čínskou komunistickou stranou“ od Bai Zhi. Čínsky text: <http://www.dajiyuan.com/gb/3/4/15/n300731.htm>.
- [32] Mukti znamená Prvá Dharma alebo Učenie zákona. Mukti tiež možno preložiť ako „uvoľnenie, oslobodenie, pustenie, ... emancipácia; vytrhnutie sa z púť a získanie slobody, slobody od prevratov, od karmy, od ilúzie, od utrpenia; označuje nirvánu a tiež slobodu získanú v Dhyane (meditácii). Je to vytrhnutie sa zo Samsáry (reinkarnácii).
- [33] Nirvána, v Budhizme a Hinduizme, je stav blaženého pokoja a harmónie mimo utrpenia a citov individuálnej existencie; stav jednoty s vesmírom.
- [34] Kampaň na potlačenie kontrarevolucionárov kruto zaobchádzala s mnohými bývalými vodcami tajných spoločností, náboženských združení a Kuomintangom (KMT) za útlakom roku 1951.
- [35] Vojna na odpor voči agresii USA a pomoci Kórei, ako ju nazývajú KS, vypukla v roku 1950. Bola prvou vojnou, ktorú KS viedla hneď potom, ako založila čínsku ľudovú republiku.
- [36] Cisár Huizong z dynastie Song, alias Zhao Ji (1100-1126 n. l.).
- [37] Su Dongpo, (1036-1101) známy čínsky básnik z dynastie Song
- [38] Wen Zhengming, (1470-1559), čínsky maliar.
- [39] Tang Bohu, (1470-1523) čínsky učenec, maliar a poeta dynastie Ming.
- [40] Meng Haoran, (689-740) básnik dynastie Tang.
- [41] Wang Xi Zhi (321-379), najznámejší kaligraf v histórii z dynastie Tang.
- [42] Pôvodný prológ z Lan Ting, údajne napísaný Wang Xi Zhi na vrchole jeho kaligrafickej kariéry (ako 51-ročný, 353 n. l.), všeobecne sa uznáva za najdôležitejšie dielo v histórii čínskej kaligrafie.
- [43] Wu Chenen (1506?-1582), čínsky románopisec a básnik dynastie Ming.
- [44] Wu Jingzi (1698-1779), vkusný spisovateľ dynastie Qing.
- [45] Alternatívne meno pre červené gardy.
- [46] Yongle encyklopédia alebo Yongle Dadian bola objednaná cisárom dynastie Ming, Yongle v roku 1403. Je to najväčšia a najstaršia svetová encyklopédia.

- [47] „Liang Xiao“ predstavuje skupinu ur ených spisovate ov, medzi inými Zhou Yiliang – ke sa zapojil do spisovate skej skupiny, vyslúžil si anonymný list od starého priate a, ktorý hovoril o „najvä šej nehanebnosti“.
- [48] Cisár Qin Shi Huang (259-210 pr. n. l.) alias Ying Zheng, fascinuje udí, ke hovoria o Ve kom múre a Tehlovo ervených bojovníkoch a ko och – dvoch najvä ších úspechoch íny. Ako prvý cisár v íne mal naozaj hlboký vplyv na ínsku históriu a kultúru.
- [49] Z Maovho „Napravme štýl práce Strany“ (1942).
- [50] Z Maových „Príhovorov na Yananskom fóre o literatúre a umení“ (1942)
- [51] Wu Xun (1838-1896), pôvodne Wu Qi, sa narodil v Tangyi, Shandong. Svojho otca stratil v mladom veku a jeho rodina žila v chudobe. Musel žobra o jedlo, aby nak mil svoju matku a stal sa známym ako žobrák z úcty k rodi om. Ke jeho matka umrela, žobranie sa stalo jeho jediným prostriedkom na živobytie. Viedol bezplatné školy za peniaze, ktoré získal žobraním.
- [52] Toto sa vz ahuje na hnutie na potla enie kontrarevolucionárov po as 1950-1952 a následné istky kontrarevolucionárov po as 1955-1957.
- [53] Incident 4. júna bol výsledkom rady národných protestov v íne, ktoré sa stali 15. apríla 1989 až 4. júna 1989 s centrom na námestí Nebeského pokoja v Pekingu. Vrcholom protestov bol záber námestia študentami z univerzít a vysokých škôl, ktorí žiadali demokratické reformy. udoová oslobodenecká armáda zasiahla, aby uvo nila námestie od demonštrantov 4. júna a mnoho pretestujúcich bolo zabitých alebo zranených stre bou z automatických zbraní. Odhady o civilných úmrtiach sú medzi 400-800 (zdroje: New York Times, Hammond) a 2.600 (ínsky ervený kríž). Všeobecne sa mieni, že zranených bolo 7.000 až 10.000 udí.
- [54] Agentúra špeciálne zriadená na prenasledovanie Falun Gongu s absolútnou mocou nad každou úrov ou administrácie v Strane a všetkými ostatnými politickými a súdnymi systémami.
- [55] Z piesne Modernej pekingskej opery „Legenda erveného lampáša“, jednej z ôsmich ve kých vzorových hier, ktoré boli oficiálne vytvorené a dosiahli zlatý vek po as „Ve kej kultúrnej revolúcie“ (1966-76).
- [56] Mu je jednotkou plochy používanou v íne. Jeden *mu* je 0,165 akra.
- [57] Jin je jednotkou váhy používanou v íne. Jeden *jin* váži asi 1,1 libry (0,55kg).
- [58] Otvárací príhovor na Prvom zasadaní Prvého národného kongresu ínskej udovej republiky (15. september 1954).
- [59] „Syndróm ervených o í“, ekvivalent „horiaci závis ou“ v Západnom vyjadrení sa tu používa na popis loveka, ktorý ke vidí, že sa iným u om darí lepšie ako jemu, cíti sa nevyrovnaný a neprijemne a myslí si, že on by mal by tým, o sa má lepšie.
- [60] Vojnový Tunel (Didao Zhan, B&W, 1965) nakrútený po as anti-Japonskej vojny, tento film zobrazuje udatný boj ínskych udí v centrálnej íne, ktorí bojovali proti japonským vojakom pomocou rozli ných podzemných tunelov.
- [61]. Vojna mín (Dilei Zhan, B&W, 1962) nakrútený v 40-tych rokoch, film ukazuje, ako partizáni v provincii Hebei bojovali proti oddielom japonskej invázie pomocou doma vyrobených mín.
- [62] Literárna kompozícia predpísaná pre cisárske civilné skúšky, známa strnulou svojej formy a chudobou myšlienok.

[63] Veľký hlad 1959-1961 v Číne je najväčším hladom v čínskej histórii. Odhadovaný počet „neobvyklých smrteľných“ od hladu sa pohybuje medzi 18 až 43 miliónmi.

[64] Sima Qian (145-85 pr. n. l.) bol prvým čínskym historikom. Jeho *Shiji* alebo *Zápisy dejepisca* dokumentujú históriu Číny a jej susedných štátov od dávnej minulosti až po jeho súčasnosť.

[65] Od Mao Zedong-a.

[66] Tao Yuanming (365-427 n. l.) tiež známy ako Tao Qian, je jedným z najväčších básnikov v čínskej literatúre.

[Zdroj:](#)